

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Jacobvs Profvgvs.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

dio servies fratri. Veruntamen erit tempus illud, cum vicissim vinces, excutiesque jugum ejus de collo tuo. *E.* Non procul abest luctus a patre meo: Nam certum est mihi, interficere Jacobum fratrem.

SENTENTIA.

Properandum est, & arripienda occasio. Sero plorat Esavus! Sero venit ad colligendum Manna post ortum solem, aut die Sabbathi: Sero afferuntur falces post messem, cum jam nihil superest nisi spicilegium: Sero pulsant fores fatuæ virgines; Sero conabuntur intrare pigri per portam jam clausam.

JACOBVS PROFVGVVS. Genes. 29.

ARGVMENTVM.

Jacobi profugi congressio cum Rachele sobrina sua.

Jacobus, Pastores, Rachel.

Fratres, unde estis? *P.* Ex ^{a)} Haran. *J.* Ecquid nostis Labanem, filium Nachoris? *P.* Maxime. *J.* Valetne? *P.* Valet: atque ecce tibi Rachelem filiam ejus huc venientem cum pecudibus. *J.* Hem, diei multum adhuc est, nec dum tempus est cogendi pecoris, quin adaquatis pecudes, deinde ituri pastum. *P.* Non possumus, donec convenerint omnes greges, quo avolvamus saxum ab ore putei, atque ita adaquemus.

B 3

J. Sed

^{a)} Urbs *Mesopotamia*, olim etiam *Carrhæ*, hodie *Hären* dicta.

J. Sed venit Rachel agens pecus. *b)* Quid cesso avolvere faxum, ut hauriam ei aquam, atque hanc primam ab ea ineam gratiam? O mea Rachel, amplectere me! *R.* Abstine tu manum, quis tu es? *J.* Ego sum Jacobus patruelis tuus, filius Rebeccæ. Non contineo lachrymas præ gaudio. *R.* O felicem adventum! Sed ego cesso ire in urbem: ut nunciem hæc meo patri.

SENTENTIA.

Gaudent mutuo congressu consanguinei. Sunt autem pii omnes inter sese divina consanguinitate conjuncti.

LABAN. Genes. 31.

ARGUMENTVM.

Laban fugientem Jacobum assequutus, cum eo jurgatur. Deinde fit inter eos foedus.

Laban, Jacobus, Rachel.

Quæ ratio impulit te, ut infcio me abduceres meas filias, tanquam ferro partas? Cur clam & nesciente me aufugisti, neque fecisti me certiolem, ut prosequerem te voluptate carminum, tympanorum, cithararum? neque permisisti mihi, ut oscularer meos *a)* natos & natas? Stulte sane fecisti. Et erat mihi in manu, nocere vobis. *b)* Sed Deus vester patrius heri monuit me, ut caverem, ne te offenderem ulla re. Verum esto;

b) Quos amamus, is libenter benefacimus.

a) Natos vocat nepotes more Hebraico.

b) Deus injustos monet, ne noceant justis.